

Wim Postma: flamboyante Fries, entertainer op eigen wijze

Optimistische ondernemerszin

Dertig jaar terug zei iemand: "Jij moet later kastelein worden". Dat werd Wim Postma niet, maar wel een zingende chef-kok die zijn gasten entertaint. Hij is eigenaar van 't Stasjons Kofjehús in Molkwerum en nu ook Meest Markante Horecaondernemer van Friesland 2008. "Mensen hebben het hier gewoon goed, punt uit."

Tekst: Juditte Aangeenbrug - Foto's: Ron Offermans

Pretlichtjes en emotie wisselen elkaar af in de ogen van Wim Postma als hij het over zijn vak heeft. Hij is chef-kok en eigenaar van 't Stasjons Kofjehús. Pal naast station Koudum – Molkwerum, aan het water en met weids uitzicht op Fries platteland. Samen met zijn vrouw Sippie runt hij het restaurant "als in een gezellig Anton Pieck-schilderij". Gasten kunnen echter ook terecht in 't Kookcafé. De bouw hiervan was halve noodzaak. "Vaak wilden mensen bij mij in de keuken kijken – soms met een drankje - en dat was niet zo handig. Ik heb daar mijn

eigen rommeltjes. Het kookcafé is echt op gasten gericht, daar leer ik ze koken en kunnen ze tegelijkertijd een borreltje drinken." Ten slotte bevinden zich in het Kofjehús ook een zaal met biljarttafel annex vergadertafel én 't Knipcafé. Laatstgenoemde is van Post-

'Met de vrijheid van een ondernemer ben je het rijkste jongetje van de klas'

ma's zus; het is geen geheim dat beide zaken elkaars klandizie verhogen.

Ontdooien

De spil van 't Stasjons Kofjehús is echter het restaurant, waar Postma zijn gasten niet alleen met eten onderhoudt. Hij vermaakt ze ook, onder andere door te zingen. "Om vijf uur ga ik de keuken in, maar daarvoor zijn de gasten van mij. En als ik zing, doe ik dat uit volle borst. Met mijn hart en dat kunnen de mensen horen." De pretlichtjes lichten op. "Ik zou wel eens met Marco Borsato willen

zingen. Dan zou die zeggen: 'Verdomd, ik moet uitkijken voor die vent!'" Zang is niet het enige entertainment. De zaak hangt en staat vol met attributen waarmee hij verhalen vertelt en als hij gasten ophaalt vanaf het station – honderd meter verderop - begeleidt hij ze met een stok met bel. "Volgen ze me trouw." Soms wordt hij uitgenodigd in Australië of krijgt hij buitenlandse kruiden opgestuurd. Postma heeft impact op zijn gasten. "Ik speel geen toneel, het zit zo in me. Ik wil het leven gewoon zo leuk mogelijk maken en dat springt over op de gasten, ze ontdooien, komen in de warmte. De markante interactie beperkt zich niet tot vermaak. "Het zit hem in het hele gebeuren. Een oud vrouwtje dat even de auto in getild moet worden. Mensen waarschuwen voordat ze oversteken want ze rijden hier enorm hard. Ik trek de jas aan voor gasten die stuntelen met de auto. HACCP-gezien mag ik de keuken niet uit, maar ik ben ook een beetje eigenzinnig. Niet eigenwijs, soms dan, maar ik doe het op mijn eigen wijze." En door de flinke porties "super-eten" die Postma zijn gasten voorzet, concludeert hij: "Mensen hebben het hier gewoon goed, punt uit". Voor lastige groepen gasten, heeft hij een prima oplossing: een gejatte bel. "Eerlijk achterover gedrukt uit een oud ziekenhuis-kapelletje waar meer spullen verdwenen. Een collega van mij: 'Ik ben humanist, jij rooms-katholiek, dus vraag het maar aan de Heer. Wie zwijgt stemt toe.' Dus ik bad of ik de bel mocht meenemen, hoorde niets en nu hangt hij hier. Bij lastige gasten luid ik dan de bel, vertel hoe de zaken hier lopen en zet ik dus de stempel 'zo doen we het hier.'" Als de bel weer terug zou moeten, geeft hij hem overigens zo terug. Postma noemt zichzelf echter zeker geen "heersertje, directeurtje of baasje". Hij wil simpelweg dat alles lekker loopt en hoeft daarbij ook niet altijd de spil te zijn. "Als mensen beneden in het zaaltje zitten, zing ik een riedeltje, plug ik de andere microfoon erin, doe ik de deur dicht, loop ik naar boven

'Dan zijn de gasten ineens allemaal tenor en superster. Het is geen gehoor, maar het is goed. Het loopt'

en gaan de gasten zelf lekker zingen. Zijn ze ineens allemaal tenor en superster. Het is geen gehoor, maar het is goed. Het loopt."

Markant

De verkiezing tot Meest Markante raakt de flamboyante Fries een beetje. "Ik ontwikkel iets, doe van alles en dan komt er ineens iemand met een briefje waarop staat 'je bent genomineerd'. Daarna ben ik plotseling de Meest Markante Horecaondernemer van Friesland. Dan zeg ik: jeetje." Markant is hij zeker ook doordat hij zijn ogen niet sluit voor zijn naaste. Regelmatig doet hij wat voor anderen ("in plaats van geld in het kerkpompje te gooien"). Momenteel heeft hij het plan opgevat om een groot evenement voor jongeren te organiseren. Tegenwoordig wordt de jeugd bijna alleen nog maar met zuipketens geassocieerd, vindt Postma. Onder de motto's 'we gaan positiever denken' en 'we gaan als horeca de schouders eronder zetten', wil hij een groot strandfeest organiseren. Zonder

een druppel drank. "Ik ben echt niet de man van de blauwe knoop, maar er wordt zoveel negatiefs gezegd over jongeren. Daarom wil ik een feest met smoothies en geweldige bands. Dat de jeugd denkt: we kunnen ook plezier maken zonder dat we kachel zijn. We moeten als horeca die trend zetten."

Vrijheid

Het is niet de enige optimistische ondernemerszin waarmee hij collega's probeert aan te steken. "Er wordt soms te veel geklaagd. Maar dat je als ondernemer je eigen dingetjes mag bepalen, is toch vrijheid? Als ik zie dat mensen dagelijks in de file staan om de rest van de dag achter de lopende band te werken, denk ik: wat ben ik toch gelukkig. Met deze vrijheid ben je het rijkste jongetje van de klas." Ook iets simpels als zijn uitzicht raakt Postma. Hij wijst ernaar. "Dit verveelt nooit, weet je dat? Dit verveelt nooit. Ik zit precies in de vogelrichtlijn, de ganzen vliegen *toujours* over, daar allemaal schaapjes. Ik ben op veel plekken geweest, maar hiér mag ik werken en wonen. Bovendien loopt het ook nog een beetje. Daar word je toch gelukkig van?"

Als de dag komt dat Postma vanaf de zijlijn van zijn Kofjehús moet genieten, heeft hij dan ook geen spijt. "Ik ben 46; geef mij nog maar 14 mooie jaren waarin ik geniet. Ik werk niet om het later goed te hebben, ik wil het nu gezellig hebben." Zijn opvolger heeft in ieder geval een zware dobber. "Er is geen tweede Wimpie, dat kan ik je nu al vertellen."

> **HorecaEntree** <

Bedrijfsgegevens

Naam bedrijf:	't Stasjons Kofjehús
Plaats:	Molkwerum
Ondernemer:	Wim Postma
Soort bedrijf:	restaurant incl. kookcafé
Geopend:	woensdag tot en met zondag, vanaf 14.00 uur
Aantal medewerkers:	plusminus 15 (5 fte)
Capaciteit:	154
Grootte:	plusminus 400 vierkante meter (drie verdiepingen, schuur)
Bijzonderheid:	zingende chef-kok, knipcafé en kookcafé